

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 54202-03-16 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

לפני כב' הרשם הבכיר ניר נחשון

התובעים:

1. ניר ניסים אוחיון
2. דניאל שאול אמוץ - נמחק
3. שי בוזגלו - נמחק
4. ליבנת בן נון
5. הדר בן סימון
6. עמית זיו גלברד - נמחק
7. ארז הדר
8. בועז הדר - נמחק
9. גיא משה לוי
10. מיכל מלמד - נמחקה
11. טניה נעימי - נמחקה
12. אורית עמר בוצקובסקי
13. אריאל יעקב פרטוש
14. רינת פרנקו
15. שחר שגיא
16. אבי שמר

-נגד-

יורם לימודים בע"מ

הנתבעת:

1

פסק-דין

2

3 1. עניינה של תובענה זו במעשי ובמחדלי הנתבעת שעיקרם במשלוח דברי פרסומת לתובעים ללא
4 הסכמתם ובניגוד להוראות סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן-
5 החוק).

6

7 2. התובעים הינם בעלי קווי טלפונים ניידים שבזמנים הרלוונטיים לתביעה קיבלו הודעות פרסומיות
8 מהנתבעת באמצעות מסרונים שנשלחו על ידה לטלפונים שלהם.

9

10 3. כנטען בכתב התביעה, הנתבעת הינה חברה מסחרית לשווק פרסומי הרשומה כדין ברשם החברות ובין
11 היתר, מוכרת או מפרסמת את המותג הידוע בשמו המסחרי "יורם או וואלה סקול" והיא משווקת
12 דרך אותם מותגים פרסומות מגוונות.

13

14 4. לתובעים התבררה העובדה - על פי הודעה שנשלחה אליהם בכתב על ידי הנתבעת - כי הסכמת הדיוור
15 שהיא משיגה מלקוחותיה מתקיימת בעת התניית ההרשמה לאתר שלה בהסכמה לדיוור פירסומי.
16 בנסיבות אלה, סבורים התובעים, כי על פי הדין והפסיקה עסקינן בהסכמה כפויה שניתנה תוך אילוץ

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 54202-03-16 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

- 1 של ממש באופן שאין בהסכמה זו כדי להיכנס לגדר - הסכמה מפורשת - כלשון החוק וכל המסרונים
2 ששוגרו לאחר קבלת "הסכמתם" בדרך זו אינה חוקית.
3
- 4 .5 בנוסף, מצביעים התובעים אף על ליקויים נוספים שנפלו בתוכן ההודעות בכך שאלה אינן מקיימות
5 את הוראות החוק ובין היתר, בכך ששמות המפרסמים נעדרים מאותן הודעות ובהיעדר דרכי הסרה
6 מרשימת התפוצה ואם בכלל קיימות דרכים להסרה הרי שאינן תואמות את הוראות החוק.
7
- 8 .6 הנתבעת מכחישה בכתב ההגנה שהוגש על ידה טענות התובעים. לטענתה, הינה חברה פרטית העוסקת
9 בהפעלת אתר אינטרנט באמצעותו מסייעת ללקוחותיה במציאת מקום לימודים וכן משמשת כמנוע
10 חיפוש בתחומים שונים ובין היתר, מספקת לנרשמים לאתר הטבות וידיעות במגוון רחב של תחומים
11 כגון עזרה במציאת עבודה, היכרות וכד'.
12
- 13 .7 לטענת הנתבעת, התובע 1 נרשם לאתר ביום 17.2.2014 ובמסגרת זו מסר פרטיו ואישר, בין היתר,
14 קבלת דואר פרסומי לכתובת הדוא"ל ולטלפון הנייד. למיטב ידיעתה, לאחר בדיקה שערכה אף כלפי
15 יתר התובעים הרי שאלה נרשמו לאתר הנתבעת ובמסגרת זו אישרו קבלת דואר פרסומי לכתובת
16 הדוא"ל שלהם ולטלפונים הניידים.
17
- 18 .8 לטענת הנתבעת, המערכת הממוחשבת של האתר פועלת באופן לפיו רישום באתר של הנתבעת מתבצע
19 בטופס אלקטרוני אשר נשלח ישירות ומעובד במערכות החברה על פי הנתונים שמולאו על ידי הגולש
20 כך שכל המידע הרלוונטי מוצג תחת הכתובת התאימה לרבות האישור לדיווח פרסומי. נתונים אלה
21 נקלטים במערכת. לטענתה, לא ניתן להשלים הרישום לאתר ללא אישור דואר פרסומי. התובעים
22 דכאן, אישרו את מדיניות הפרטיות בעת הרשמתם לשירותי הנתבעת ובין היתר, אישרו את התוכן
23 כדלקמן: " ... תהיה רשאית יורם לימודים לעשות שימוש במידע על מנת לפנות אליך בכל אחד
24 מאמצעי ו/או פרטי ההתקשרות אשר נמסרו על ידך באתר לרבות בדרך של דיוור ישיר ושירותי דיוור
25 ישיר על מנת להציע לך כל שירות ו/או מוצר ו/או מידע נוסף אשר תסבור יורם לימודים כי יוכל
26 להתאים ו/או לעניין אותך בהתאם לפילוח המידע המצוי אצלך אודותיך ו/או כל שירות ו/או מוצר
27 ו/או מידע אחר בהתאם לשיקול דעתה בין אם קשור ישירות לשירותים אליהם נרשמת באתר ובין
28 אם לאו...".
- 29 " ... יורם לימודים תהיה רשאית לשלוח אליך כל מידע פרסומי ו/או שיווקי שלה ו/או של צדדים
30 שלישיים בהתאם לשיקול דעתה הבלעדי תוך שימוש בכל אחד מאמצעי התקשורת האלקטרונית
31 שמסרת לה בעת הרישום לאתר או במועד מאוחר יותר, לרבות הודעות דואר אלקטרוני ובהודעות
32 SMS".
- 33
- 34 .9 כך, אישרו התובעים באישור כפול באמצעות סימון V המהווה הסכמה וחתימה הן על אישור תנאי
35 השימוש ומדיניות הפרטיות והן באמצעות סימון V נוסף כאישור והסכמה לקבלת חומר פרסומי.
36 כאשר ללא האישור הנ"ל לא ניתן להירשם לאתר.
37

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 54202-03-16 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

10. הדיוורים השונים נשלחים לנרשמי האתר באמצעות מערכת חיצונית ובהתאם לכל כללי החוק. לכל
דיוור פרסומת שנשלח ממערכות דיוור מצורפות הנחיות להסרה בתחתית העמוד. בהתאם להנחיות
אלו, נמען יכול להסיר את עצמו מרשימות התפוצה, ע"י שליחת הודעת סירוב במסרון חוזר לכתובת
המופיעה בתחתית המסרון או על ידי לחיצה על הקישור להסרה המופיע בתחתית המסרון.
- 5
6 **הבאת ראיות:**
7
11. תובע מס' 1, **ניר אוחיון**, העיד בפניי. התובע הכחיש כי נרשם לאתר הנתבעת ואולם הודה, כי נכנס
לאתר לצורך קבלת שירות בדמות חישוב ממוצע בגרות. התובע אישר שלצורך כך היה עליו למלא
פרטים אישיים שונים לרבות אמצעי תקשורת. התובע לא זכר האם תנאי לקבלת השירות היה לבצע
רישום לאתר. לדבריו, קיבל שתי הודעות שעניינן סקר לימודים. בהודעות לא צויין שם המפרסם.
התובע לא ניסה להסיר עצמו מרשימת התפוצה.
12. תובעת 4, **לבנת בן נון**, העידה בפניי. העדה אישרה, כי יתכן וביום 15.3.12 בשעה 12:30 נרשמה
לאתר הנתבעת וביום 29.3.15 קיבלה הודעה פרסומית אחת שעניינה קורס השקעות בנדל"ן,
האקדמיה לפיננסים. התובעת לא ידעה לקשר בין ההודעה לבין הנתבעת. ההודעה אינה מצויינת שם
המפרסם ואין בה דרך להסרה. כמו כן, בתצהירה ציינה שהנתבעת הנכונה הינה חברת זיו האפט ייעוץ
וניהול בע"מ.
13. תובע 5, **הדר בן סימון**, העיד בפניי. לדבריו, קיבל הודעה פרסומית אחת ביום 15.4.15. התובע לא
אישר כי נרשם לאתר הנתבעת אם כי אישר את המידע האישי שהוצג לו על ידי הנתבעת. לדבריו,
נשלחה אליו הודעה פרסומית אחת שעניינה הצעת עבודה במכירות שנשלחה על ידי חברת TERMINL
ולא צויין בה שם הנתבעת כמפרסמת.
14. תובע מס' 7, **מר ארז הדר**, העיד בפניי. התובע לא זכר שנרשם לאתר הנתבעת. התובע קיבל שתי
הודעות, אחת עניינה בלימודי פוטשופ בה נרשם באופן חלקי שם המפרסם והשנייה בלימודי גרפיקה
עם שם מפרסם שונה משמה של הנתבעת. בחקירתו הנגדית אישר, כי יתכן ונרשם לאתר הנתבעת
ואולם, ה-V היה מסומן באופן יזום. בתצהירו ציין, כי הנתבעת הנכונה הינה חברת וואלה תקשורת
בע"מ.
15. תובע מס' 9, **גיא משה לוי**, העיד בפניי. התובע אישר, כי נרשם לאתר הנתבעת. כן, אישר את נכונות
פרטיו האישיים שהיו בידי הנתבעת. לדבריו, אין הוא נוהג באופן כללי להסכים לקבלת דיוור פרסומי.
התובע אישר כי ברירת המחדל הייתה סימון קיים ומובנה של הסכמה לקבלת דיוור פרסומי לצורך
רישום לאתר וכי לא ניסה לבטל את האפשרות הנ"ל שכן, לא הבחין בכך. תוכן ההודעה שקיבל עסק
בלימודי אנגלית עסקית.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-03-54202 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

- 1 תובעת מס' 12 **גב' אורית עמר**, העידה בפניי. התובעת הכחישה, כי נרשמה לאתר הנתבעת. לטענתה
2 קיבלה 3 הודעות פרסומיות מהנתבעת שעניינן בלימודים בחו"ל. לטענתה, הנתבעת קשורה לחברת
3 TERMINAL וזאת נודע לה באמצעות עורך דינה.
4
- 5 תובע מס' 13, **מר אריאל פרטוש**, העיד בפניי. התובע לא זכר אם נרשם לאתר הנתבעת אך אישר חלק
6 מהפרטים שהוזנו באתר הנתבעת. התובע קיבל שתי הודעה האחת עוסקת בסקר לימודים ללא שם
7 המפרסם. השנייה עניינה קידום מכירות של חברת YES ללא שם המפרסם.
8
- 9 תובעת מס' 14, **גב' רינת פרנקו**, העידה בפניי. התובעת אישרה, כי נרשמה לאתר הנתבעת בשנת 2015.
10 לדבריה, קיבלה שתי הודעות פרסומיות מהנתבעת בחודש אפריל 2015. התובעת לא זכרה האם סימנה
11 ווי ברובריקה בדבר הסכמה לקבלת דואר פרסומי. לראיות צורפה הודעה פרסומית אחת שעניינה
12 עבודת מכירות בחו"ל - בה לא צויין שם המפרסם.
13
- 14 תובעת מס' 15, **גב' שחר שגיא**, העידה בפניי. העדה אישרה בעדותה, כי נרשמה לאתר הנתבעת לצורכי
15 חיפוש לימודים. מעבר לכך, העדה לא זכרה את מועד ההרשמה ואת הפרטים שמסרה ולא הכחישה
16 כי יכול ומסרה את פרטיה ההתקשרות האלקטרונית שלה. לדבריה לא אישרה לנתבעת לשלוח אליה
17 דיוור כלשהו. התובעת קיבלה ביום 15.7.15 בשעה 10:27 הודעה פרסומית במסרון לטלפון הנייד שלה
18 שעניינה בהצעת עבודה אטרקטיבית לעבודת צעירים במכירות בחו"ל. במסרון לא פורטו פרטי
19 המפרסם. כמו כן, בחקירתה החוזרת השיבה, כי הרישום לאתר הנתבעת היה ביום 1.12.14 בשעה
20 08:40.
21
- 22 תובע מס' 16, **מר אבי שמר**, העיד בפניי. לדבריו הוא לא זכר שנרשם לאתר הנתבעת. התובע אישר
23 כי המידע האישי אודות פרטי ההתקשרות האלקטרונית שלו נכון. לדבריו, לא התעניין בלימודים.
24 התובע הינו בן 61 ולדבריו, לא ביקש ללמוד דבר. התובע עובד במשרד המשפטים כאשר הכניסה שלו
25 לאינטרנט מוגבלת ואינה מאפשרת לו להיכנס לאתר הנתבעת. התובע הצהיר כי מי ששלח את ההודעה
26 הינה וואלה תקשורת בע"מ ולא ידע לקשר בין הגוף הנ"ל לנתבעת. להודעה שצורפה לכתב התביעה
27 עוסקת בקורס להכנת קורות חיים. ההודעה אינה נושאת את שם המפרסם וללא כותרת "פרסומת"
28 וכן, עם לינק להסרה בלבד.
29
- 30 **מר אדם טורים**, העיד בפניי. לדבריו, הינו בנו של ב"כ התובעים וביום 4.4.17 ערך בדיקה בקישורי
31 האתר של הנתבעת. בהתאם לאמור בתצהירו ערך בדיקה באתר הנתבעת באופן שניסה להירשם לאתר
32 הנתבעת ומצא, כי המשבצת בדבר הסכמה לקבלת דואר פרסומי כבר מסומנת מראש בסימון V.
33 בחקירתו הודה העד, כי לא ערך בדיקה בדבר כניסה למדיניות הפרטיות של הנתבעת באתר.
34
- 35 הנתבעת הגישה תצהיר של סמנכ"ל הכספים, **מר ניר ניניו**. לדבריו, מבדיקה שערך במערכות הנתבעת
36 נמצא כי לתובעים מס' 4,6 ו-12 לא נשלחו הודעות פרסומיות מטעמה וכי התובעים 6 ו-12 כלל אינם
37 מצויים במאגרי הנתבעת ולאחר בירור נוסף שנערך התברר כי ההודעות שהם קיבלו שייכות לגורם

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-03-54202 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

- 1 אחד או חברת "טרמינל בע"מ". ביחס לתובעת 4 שהינה רשומה במערכות הנתבעת נטען כי אין קשר
2 בין ההודעה שהוצגה לבין הנתבעת.
3
- 4 23. אשר ליתר התובעים אין מחלוקת כי כולם נרשמו באתר הנתבעת כמי שביקשו לקבל שירותים שכללו
5 בין היתר, שירותים מורחבים כגון עריכת מבחני התאמה למוסדות/ מקצוע לימוד, בקשה לשיחת יעוץ
6 וכו' ובמסגרת זו מסרו את פרטיהם האישיים לרבות פרטי התקשרות אלקטרונית ומספר טלפון נייד.
7 הנתבעת צירפה אסמכתא ממערכת המחשוב שלה לפיה, כל התובעים אישרו קבלת דואר פרסומי. כמו
8 כן, ציין, כי ברמה הטכנית, המערכת בנויה באופן שהמבקש להירשם לאתר חייב הגולש לאשר קבלת
9 דואר פרסומי שאם לא כן, לא יוכל לקבל את השירות. כמו כן, הוצגה חוות דעת מומחה חיצוני, מר
10 ראובן ארטל אשר בדק את המערכת של הנתבעת וציין כי " עד למועד זה בידי מבקרי האתר הבחירה
11 ביחס לחלופות הבאות: (א) צריכת השירותים הבסיסיים בלבד ו/או (ב) הרשמה לשירותים מתקדמים
12 על ידי מסירת פרטים אישיים והסכמה אקטיבית לקבלת דבר פרסומת בדרך שך דיורר ישיר".
13
- 14 24. לטענת הנתבעת אף אחד מהתובעים לא ביקש להסירו מרשימת התפוצה עד להגשת התביעה.
15
- 16 25. מר ניר ניניו נחקר בפניי. לדבריו, הוצג תדפיס לפיו התובעים אישרו קבלת דואר פרסומי בעת שביקשו
17 להירשם לשירותי פרימיום של הנתבעת. העד לא הציג את דף ההרשמה המקורי של כל אחד
18 מהתובעים שבו מצויינת הסכמתו לקבלת דואר פרסומי.
19
20 ב"כ התובעים ויתר על חקירתו של המומחה ארטל.
21
- 22 26. בסיכומיו ב"כ התובעים עמד על כך כי הנתבעת לא הוכיחה כדבעי הסכמה פוזיטיבית של התובעים
23 למשלוח דברי פרסום. כך, לא הציגה את המסמכים הרלוונטיים הנדרשים על פי הוראות הדין
24 המעידים על קבלת הסכמה בפועל. לטענתו, הנתבעת הציגה ראיות נסיבתיות המלמדות, לכאורה, על
25 רישומם של חלק מהתובעים לאתר האינטרנט שלה. בנוסף ב"כ התובעים התייחס לכך, כי תוכן
26 ההודעות עצמן אינו עונה לדרישות החוק כך שלא מצויינים בהן פרטי שם המפרסם בניגוד **לסעיף 30א**
27 **(ה) לחוק**. ב"כ התובעים הפנה לתק(ב"ש) 50627-06-16, **מעין סילוביסקי נגד פורטל טרמינל בע"מ**
28 (פורסם בנבו) שם טענות הנתבעת להיעדר יריבות בינה לבין הודעות שנשלחו על ידי חברת טרמינל
29 נדחו. כמו כן, ב"כ התובעים הפנה לפס"ד מס' תיק 39587-08-15 **טרכטנברג נ' יורם לימודים סעיף**
30 **24 לפסה"ד** וכן, התייחס להיעדר אפשרות הסרה באותו אופן ובעניין זה הפנה לפס"ד רת"ק (מחוזי
31 –ב"ש) 49131-01-16, **יורי קושרובסקי נגד כרטיסי אשראי בע"מ**, בנוסף הפנה לפס"ד תק (י-ם)
32 **50391-11-15, ברק גיונה נגד לירם אקסלוסיב 86 בע"מ**, לנושא ההסרה שאיננה קיימת כנדרש דהיינו
33 ע"י סימוס חוזר למעט שניים או שלושה מסרונים בתביעה. בנוסף הפנה ב"כ התובעים לפס"ד (תק-
34 ת"א) **31835-02-15, מיכאל בזנוס נגד גוטמן פרסום ומדיה בע"מ** בדבר החובה להצגת חוות דעת
35 מומחה שתוכל לבאר כיצד פועלת המערכת של הנתבעת.
36
- 37 בנוסף ב"כ התובעים טוען, כי על הנתבעת לדאוג לשימור ואחזור ההסכמה וכי נטל ההוכחה רובץ
38 לפתחה של הנתבעת שעה שהתובע מכחיש קבלת הסכמה. לטענת ב"כ התובעים על הנתבעת הנטל

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-03-54202 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

- 1 להוכיח ברמה הנדרשת הסכמה לקבלת דואר פרסומי. לטענת ב"כ התובעים הנתבעת לא הציגה את
 2 תנאי השימוש ומדיניות הפרטיות הרלוונטית שהייתה באותה עת וכי על פי **תקנה 214ח(ג) לתקנות**
 3 **סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984**, לא ניתן להסתמך על ראייה שלא גולתה. כך לא גולה הלינק
 4 הקושר בין הגולש לבין התקנון ולא ניתן להגישו בחוות דעת פסולה.
 5
 6 בנוסף, גרס ב"כ התובעים, כי התניית השירות בקבלת הסכמה לקבלת דיוור פרסומי הינו אילוץ
 7 המנוגד להוראות הדין. שכן, לשיטתו, אין הסכמה מפורשת מדעת ומרצון לדיוור הפרסומי ועל כן,
 8 ממילא, אין בטענות הנתבעת כדי להועיל לה. בעניין זה, ב"כ התובעים המפנה לפס"ד תאמ (ת"א)
 9 45014-12-15, **אופיר לב נ' לוטוסנד בע"מ**. וכן, הפנה **ת"ק 20453-03-11 עו"ד לוטן נ' לוג טק**
 10 **תקשורת בע"מ** ממנו ביקש ללמוד כי דרך קבלת הסכמת הגולש לקבלת דיוור פרסומי הדומה למקרה
 11 דן – פסולה היא.
 12
 13 בסיכומי הנתבעת הדגיש ב"כ כי סלע המחלוקת בתיק זה נוגע לשאלת חוקיות התניית השירות באתר .27
 14 הנתבעת בקבלת הסכמה לקבלת דיוור פרסומי. לטענת הנתבעת, כל הפרטים האישיים של התובעים
 15 נמסרו לה במהלך רישומם באתר וכי לא הייתה לה כל דרך אחרת לאסוף כל כך הרבה פרטים אישיים
 16 על התובעים בדרך אחרת. התובעים נרשמו באופן אקטיבי באתר לצורך קבלת שירותי פרימיום ע"י
 17 מילוי פרטים אישיים שלהם. במסגרת זו התובעים הסכימו למדיניות הפרטיות בצורפה כראיה בתיק.
 18 ב"כ הנתבעת הפנה לפס"ד (מחוזי ירושלים) ע"א **2526-12-17, קסטרו נ' רגב**, במסגרתו, קבע בית
 19 המשפט, כי הנטל להוכיח המידע שהתקבל אצל המפרסם רובץ לפתחו של התובע. הנתבעת סבורה,
 20 כי הצליחה להוכיח שהתובעים לא היו חייבים להסכים לקבל שירותי פרימיום אלא יכלו לקבל מידע
 21 בסיסי ללא הותרת פרטים ואז גם היו נשארים אנונימיים בפני הנתבעת ולא הייתה לנתבעת אפשרות
 22 לשלוח להם מסר כלשהו. בנוסף, טענת "האילוץ" או התניית מתן השירות בקבלת הסכמה לדיוור
 23 פרסומי כלל לא עלתה בתצהיר התובעים. לטענת הנתבעת התובעים לא הוכיחו טענה זו ולא עמדו
 24 בתנאים המצטברים שקבעה הפסיקה לצורך הוכחתה. ב"כ הנתבעת הפנה בעניין זה ע"א **1569/93,**
 25 **מיה נ' פנפורד** .
 26
 27 ב"כ הנתבעת הצביע על כך, כי התובעים רובם ככולם, לא זכרו נסיבות הרשמתם לאתר הנתבעת. .28
 28 לעומתם, הנתבעת הציגה נתונים מדוייקים של נתוני הרישום לרבות יום ושעה ואף פירטה נתונים
 29 אישיים על כל אחד מהתובעים שנמסרו על ידם במהלך ההרשמה וקבלת השירות. עובדות אלה
 30 מלמדות על כך שהתובעים הסכימו לקבל דברי פרסומת באמצעות רישומם.
 31
 32 אשר לתוכן ההודעות טען ב"כ הנתבעת כי אינן מהוות דבר פרסומת שכן, בין היתר, חלקן, הינן הצעות .29
 33 עבודה שלא מעודדות הוצאת כספים, כי אם להיפך. ב"כ הנתבעת הפנה לפס"ד ת"א **62739-11-16,**
 34 **טוויג נ' דנאל אדיר**, שם נקבע תוך סקירה של פסקי דין שעסקו בהצעות עבודה החל משנת 2014, כי
 35 יש להצטרף לדעת הרוב כי הצעת עבודה איננה מהווה פרסום אסור על פי חוק ועל כן גם לא העניק
 36 פיצוי לתובע. בנוסף, הפנה לפסה"ד **44769-09-11, כהן נ' מנפואאר**, שם נקבע בסעיף 3, כי הצעת
 37 עבודה איננה מהווה דבר פרסומת. בנוסף, חלק מההודעות שנשלחו עוסקות בנושא לימודים ועל כן
 38 אינן דורשות הסכמה, שכן, הודע לתובעים, שהפרטים יכולים לשמש לצורך פרסומת אף אם לא ניתנה

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 54202-03-16 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

- 1 הסכמתם, ובמקרה זה ניתנה הסכמתם. לכן במקרה של הודעות לימודים מתקיים החריג הקבוע
2 **בסעיף 30א(ג) לחוק.**
3
- 4 30. חלק מהתובעים ובהם התובעים 4,7, ו-16, אישרו הן בתצהירים והן בחקירתם הנגדית, כי התובע הנכון
5 הינו אישיות משפטית אחרת מאשר הנתבעת. כך למשל התובעת 4 הצהירה, כי חב' "זיו האפט ייעוץ
6 וניהול בע"מ" היא הנתבעת הנכונה ועל אף זאת ראו לנכון לתבוע את הנתבעת הגם שאין כל יריבות
7 בין הצדדים וממילא לא הוכח כי הנתבעת היא ששלחה את ההודעות.
8
- 9 31. לעניין אפשרות ההסרה, אף לא אחד מהתובעים לא הראה כל הוכחה, כי ביקש הסרה ולא הוסר.
10 יתרה מכך, במסגרת ההודעות שנשלחו, מופיע קישור לצורך ביצעו הסרה וכן אפשרות של "השב" כך
11 שהתובעים יכלו הן להשיב שהם מעוניינים בהסרה והן ללחוץ על הקישור וממילא אין כל תובע שהעיד
12 שביקש הסרה ולא הוסר.
13
- 14 32. דבר נוסף, גם בתצהירו של מר אדם טורים שהוגש ע"י התובעים ונשאה כותרת של "איש טכני", הוכח
15 כי הבדיקה שנעשתה על ידו בוצעה אך בשנת 2017, כאשר מדובר במדיניות שהשתנתה לחלוטין
16 מהזמנים הרלוונטיים לתביעה נוכח שינוי המודל העסקי של הנתבעת שהשתנה וכיום כלל אין
17 אפשרות של אישור דיוור פרסומי. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו ההודעות נשוא התביעה
18 נשלחו בשנים 2014-2015.
19
- 20 33. לטענת הנתבעת, הואיל וההסכמה לקבלת דואר פרסומי בוצעה בדרך אלקטרונית כאשר אופן שמירת
21 ההסכמה נשמר במערכת באמצעות הפלט המראה על תוצאות הסימון כפי העולה מנספחים 3 ו-4
22 לכתב ההגנה הרי שבכך הוכיחה כדבעי הסכמת התובעים לקבלת דיוור פרסומי.
23
- 24 **דיון ומסקנות:**
25
- 26 34. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, שמעתי עדויות הצדדים בפניי ושקלתי כל השיקולים
27 הצריכים לעניין, נחה דעתי כי דין התביעה להתקבל באופן חלקי כפי שיפורט להלן:
28
- 29 34.1 התביעה נגד התובעים 2,3,6,8,10,11 נמחקה בהיעדר התייצבותם לשיבת ההוכחות. אשר
30 לתובעת 4 לא הוכח כי הנתבעת שלחה את ההודעות כאשר אף מתצהיר התובעת עולה כי עסקינן
31 בחברה אחרת. אשר לתובע 12 אומנם הוגש תצהירו של מר גיל הרמתי מטעם חברת טרמינל בע"מ
32 ואולם, הנתבעת לא זימנה את העד למתן עדות ומשכך, לא הוכיחה טענתה בעניין זה.
33
- 34 34.2 אשר ליתר התובעים סבורני, כי במוקד המחלוקת עומדות להכרעה שלוש שאלות מרכזיות:
35
- 36 האחת, האם הנתבעת קיבלה אישור כדין מידי התובעים לצורך קבלת דברי תוכן פרסומיים
37 מטעמה בנסיבות בהן תנאי לקבלת שירותי פרמיות מטעם אתר הנתבעת הינו הרשמה
38 ומסירת פרטים והסכמה למדיניות הפרטיות של הנתבעת.

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 54202-03-16 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38

השנייה, האם תוכן ההודעות נכלל בהגדרת "דבר פרסומי" ?

השלישית, האם תוכן ההודעות עומד בדרישות הוראות הדין ?

א. האם הנתבעת קיבלה אישור כדין מידי התובעים לצורך קבלת דברי תוכן פרסומיים מטעמה :

34.3 לאחר שמיעת עדויות התובעים שוכנעתי, כי התובעים 1,5,7,9,12,13,14,15,16 נרשמו לאתר הנתבעים וביקשו לקבל שירותים שונים מהנתבעת. במישור העובדתי, מצאתי להעדיף גרסת הנתבעת על פני גרסתם של התובעים שכן, חלקם של התובעים כלל לא זכר כלל נסיבות הרשמתם לאתר ושאלת מתן ההסכמה לדיור דואר פרסומי. אשר לעדויות אלה סבורני, כי אלה אינן תומכות בטענתם להיעדר הסכמה ודי בכך כדי לדחות טענתם זו. יתר התובעים אישרו בשלב זה או אחר בעדויותיהם, כי נרשמו לאתר הנתבעת ומסרו פרטיהם לצורך קבלת שירותים שונים כאשר חלקם אף אישרו במפורש, כי תנאי לקבלת אותם שירותים היה הסכמה לקבלת דואר פרסומי. הגם שאין קשר בין התובעים בינם לבין עצמם ואולם, נוכח העובדה, כי למעט בודדים כל התובעים האחרים אישרו שנרשמו לאתר הנתבעת, הרי שנוכח סמיכות הזמנים היחסית במועדי ההרשמה, ניתן להסיק מעדויות אלה אודות מנגנון הרישום לאתר הנתבעת.

34.4 מקום בו אין חולק, כי התובעים נרשמו לאתר הנתבעת ומסרו את פרטיהם האישיים לרבות פרטי התקשורת, הרי שהנטל להוכיח אי הסכמה לקבלת דיור פרסומי רובץ לפתחם. נטל זה לא הורם. ראו בעניין זה ע"א (מחוזי ירושלים), קסטרו מודל בע"מ נגד בר רגב (פורסם בנבו 8.4.18) שם נקבעה חזקה בעניין זה כדלקמן :

"בנסיבות דומות קבע בית משפט כי אם נמען לא הצליח להראות מהיכן יכול היה המפרסם להשיג את פרטיו, כי אז קמה חזקה שהנמען הוא זה אשר מסר לו את פרטיו (קביעת בית המשפט לתביעות קטנות, שאושרה בפסק-דינו של בית המשפט המחוזי ובפסק-דינו של בית המשפט העליון בעניין רע"א 1868/16 רז נ' האפרתי [פורסם בנבו] (19.6.2016), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה ג' (להלן – עניין רז)). בהינתן העובדה שהצטרפות המשיב אל מועדון הלקוחות הייתה בחודש ספטמבר 2014, בעוד משלוח ההודעות החל רק לאחר מכן (בחודש נובמבר 2014), אף יש יסוד להנחה כי המשיב אמנם מסר את מספר הטלפון הנייד שלו בעת הצטרפותו אל מועדון הלקוחות כאמור".

34.5 הואיל ועסקינן בטענות בהתאם לסעיף 30א' לחוק הבזק, יובאו להלן, ההוראות החוק הרלוונטיות לטענותיהם של הצדדים כפי שהובאו בפני.

סעיף 30א'(ב) לחוק קובע כי :

"(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומי באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 54202-03-16 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

1 הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד- פעמית מטעם
 2 מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה
 3 להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה. "
 4 לאור הוראת סעיף זה – האיסור למשלוח ההודעות אינו מוחלט ולא יחול במקרה
 5 בו ניתנה הסכמה מפורשת מראש של הנמען.

סעיף 30א'(ד) לחוק קובע כי :

8 "ד) הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע
 9 על סירובו לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על
 10 סירובו לקבל דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה
 11 (בסעיף זה - הודעת סירוב); הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח
 12 ההודעה; הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת
 13 הנמען. "

15 34.6 התובעים טענו באמצעות בא כוחם, כי קיים טעם לפגם שעה שהנתבעת התנתה חלק
 16 מהשירותים הניתנים באתר ברישום הכולל מתן פרטים אישיים והסכמה לקבלת דואר פרסומי.
 17 התובעים לא הצביעו על כל מקור נורמטיבי התומך בטענתם זו ומשכך, סבורני, כי דין טענה זו
 18 להידחות. עסקינן בנתבעת המנהלת עסק פרטי במסגרתו זכאית היא להתנות הסכמת הלקוח מראש
 19 לקבלת דואר פרסומי מסוג זה או אחר. הדבר אף מעוגן בסעיף 30א' (ד) לחוק שאוזכר לעיל באופן
 20 מפורש.

22 34.7 לאור האמור לעיל, לעניין הסכמות התובעים לקבלת דואר פרסומי בעת הרשמתם אני מקבל
 23 טענת הנתבעת אשר נתמכה בראיות כדבעי לכך כי התובעים הסכימו לקבל דואר פרסומי. בנוסף, לא
 24 הוכחה טענת האילוץ כלל ועיקר באשר לא התקיימו התנאים שנקבעו בפסיקה לצורך כך.

26 **ב. השנייה, האם תוכן ההודעות נכלל בהגדרת "דבר פרסומת" בהגדרתו בסעיף 30 א לחוק ?**

28 35. בעניין זה נחלקו הצדדים בכל הנוגע להודעות שעניינן פרסום הצעות עבודה. כאשר עיקר טענת
 29 התובעים בעניין זה מתמקדת בכך שהצעות העבודה אינן מסוג השירות אליו נרשמו ואילו הנתבעת
 30 טוענת, כי הצעות עבודה אינן בגדר "דבר פרסומת" בהגדרתו בסעיף 30 א' לחוק.

32 35.1 הוראת סעיף 30 א (1) לחוק קובעת כדלקמן :

34 (1) מסר המופץ באופן מסרחי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת
 35 כספים בדרך אחרת.

36 (2) מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה.

37 (3)...

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 54202-03-16 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

- 35.2 עיון בהודעות שצורפו לכתב התביעה מטעם התובעים מלמד על כך שעניינם, רובם ככולם, נסוב סביב הצעות עבודה ולימודים. אשר להצעות הלימודים סבורני, כי אכן עסקינן בדבר פרסומת כהגדרתו בחוק ואומנם התובעים נרשמו לאתר הנתבעת לצורך קבלת שירות הנוגע ללימודים ומכאן, כי יש לראות בהודעות אלה, לכאורה, כנופלות לחריג הקבוע בסעיף 30 א (ג) לחוק ואולם, יש לבחון האם הנתבעת עמדה בשלושת התנאים לצורך כניסה לחריג זה. כאמור, אשר להודעות הפרסומיות שעניינן לימודים נתקיים החריג הקבוע בסעיף 30א(ג) בחוק התקשורת. כידוע, סעיף 30א(ב) בחוק התקשורת אוסר על משלוח דבר פרסומת באמצעות אחד מאמצעי המדיה המנויים בו, אם לא התקבלה הסכמה מפורשת מראש של הנמען בכתב או באחד האמצעים המנויים בסעיף.
- 35.3 הוראת סעיף 30א(ג) בחוק קובעת חריג, שעל-פיו ניתן לשגר לנמען דבר פרסומת אף אם לא התקבלה הסכמתו ובלבד שהתקיימו שלושת התנאים המצטברים הבאים: א. הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב); ב. המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים והנמען לא עשה כן; ג. דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1).
- 35.4 אשר לתנאי הראשון עמדנו על כך בסעיף דלעיל וסבורני, כי ניתן לקבוע כי הינו מתקיים. אשר לתנאי השני באשר לרוב ההודעות בהן קיימת דרך להסרה סבורני, כי אף הוא התקיים בשים לב לקביעתו של בית המשפט המחוזי בעניין קסטרו (שאיזכרו מופיע לעיל) כדלקמן:
- "... תנאי זה קובע כי "המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת", אך למרות זאת, "הנמען לא עשה כן" ולא ניצל הזדמנות זו כדי להודיע על סירובו.
- שתי הוראות החוק הבאות עוסקות באותה "הזדמנות" שיש לתת לנמען כדי להודיע על סירובו לקבל דברי פרסומת: האחת, קבועה בסעיף 30א(ה)(2) בחוק, הנוגעת לתוכן דבר פרסומת הנשלח באמצעות מסרון הנשלח אל מכשיר טלפון נייד ("הודעת מסר קצר", כהגדרתה בסעיף 30א(א) בחוק). על-פי הוראה זו, בשונה מדברי פרסומת הנשלחים באמצעים אחרים המחייבים הוספת פרטים רבים כמפורט בסעיף 30א(ה)(1), לגבי אלו הנשלחים באמצעות מסרון נקבע כי די בכך שהמפרסם "יצוין בדבר הפרסומת רק את שמו ואת דרכי יצירת הקשר עמו לצורך מתן הודעת סירוב". השנייה, קבועה בסעיף 30א(ד)(1) הכולל הוראה בדבר אופן מסירת הודעת סירוב מטעם מי שמלכתחילה הסכים לקבל דברי פרסומת (על-פי סעיף 30א(ב)) או שלא הודיע על סירובו (על-פי סעיף 30א(ג)). על-פי הוראה זו, על המפרסם לאפשר משלוח הודעת סירוב אשר לא תהיה כרוכה בתשלום למעט עלות משלוח ההודעה (שבכל מקרה אינה משולמת למפרסם). כן נקבע, כי "הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען". המשמעות היא אפוא,

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 54202-03-16 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

1 כי אם דבר הפרסומת שוגר באמצעות מסרון, כי אז על המפרסם לאפשר לנמען להודיע על
 2 סירובו באמצעות משלוח מסרון בחזרה אל המפרסם (בפעולה של "השב"). זאת בשונה
 3 ממצב שבו המפרסם מציין רק מספר טלפון, כתובת דוא"ל, קישור אל אתר מרשתת או כל
 4 כיוצא בזה, שאז לא ייחשב הדבר לאפשרות מתן הודעת סירוב "בדרך שבה שוגר דבר
 5 הפרסומת" (ראו: רת"ק (מחוזי באר-שבע) 49131-01-16 קושרובסקי נ' כרטיסי אשראי
 6 לישראל [פורסם בנבו] (5.5.2016), כבוד השופטת יעל רז-לוי, פסקאות 17-21 (להלן – עניין
 7 קושרובסקי).

8
 9 מהוראות אלו עולה, כי כל אשר נדרש המפרסם לעשות כדי לקיים את התנאי השני, הוא
 10 לתת לנמען "הזדמנות להודיע כי הוא מסרב לקבל דבר פרסומת", כי אותה הזדמנות תהיה
 11 "בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת" וכי אותה הודעת סירוב לא תהיה כרוכה בתשלום
 12 למפרסם. אם מדובר במסרון, כי אז כאמור, על מפרסם גם לציין את שמו וכן את "דרכי
 13 יצירת הקשר עמו לצורך מתן הודעת סירוב" (סעיף 30א(ה)(2)). מעבר לכך, אין כל נוסח
 14 מיוחד שצריך להופיע בהודעה לגבי האפשרות העומדת לנמען להודיע על סירוב לקבל דברי
 15 פרסומת ואף אין הכרח שתופיע מילה מסוימת ("השב", "הסר", "מסרב" או כל כיוצא
 16 בזה).

17
 18 לשם התקיימות התנאי השני הקבוע בסעיף 30א(ג) בחוק התקשורת ולנוכח הוראות סעיף
 19 30א(ד)(1) וסעיף 30א(ה)(2) בחוק, די אפוא, בכך שדבר הפרסומת הנשלח באמצעות מסרון
 20 יכלול הודעה המספקת "הזדמנות" לנמען ליצור קשר עם המפרסם באמצעות מסרון
 21 תשובה (שזו "הדרך שבה שוגר דבר הפרסומת"), "לצורך" הודעתו כי הוא מסרב לקבל
 22 דברי פרסומת (ראו לעניין זה את הערת בית המשפט בעניין קושרובסקי, פסקה 16, אשר
 23 ביקר את "התעקשותו של המבקש ... לשלוח הודעת הסרה באמצעות 'השב' דווקא").

וכן,

24
 25
 26 " כל המסרונים ששלחה המערערת אל המשיב כללו אמצעי התקשורת והדבר אף
 27 נכתב במפורש, בכך שבשולי כל מסרון נאמר "לפרטים נוספים השב להודעה" (ואף צורף
 28 קישור אל אתר המרשתת של המערערת, שגם באמצעותו ניתן היה ליצור עמה קשר). כך
 29 שדי בכך כדי שיתקיים התנאי האמור. האפשרות של משלוח מסרון תשובה הכולל מילים
 30 בודדות בדבר בקשה להפסקת משלוח דברי הפרסומת, העונה על הדרישה של משלוח
 31 הודעת סירוב "בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת", היא ללא ספק בגדר הזדמנות מספקת
 32 העונה על דרישת החוק. כך במיוחד לנוכח העובדה שמדובר באמצעי קל, נוח, פשוט ונגיש,
 33 שאף אינו מצריך כל תחכום, טרחה או בזבז זמן. דומה כי אילו אמנם היה המשיב מעוניין
 34 שהמערערת תפסיק לשלוח אליו דברי פרסומת באמצעות מסרונים, הוא יכול היה להודיע
 35 לה על כך בקלות רבה".

36
 37 מסקנת הדברים היא אפוא, כי בכל ההודעות הנוגעות ללימודים הרי שמתקיים החריג
 38 הקבוע בסעיף 30א(ג) בחוק התקשורת.

35.5

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 54202-03-16 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

- 1
- 2 35.6 אשר להודעות שעניינן הצעות עבודה סבורני, כי הודעות אלה נכנסות לגדר "דבר פרסומת"
- 3 כמשמעותו בחוק. כאשר לטעמי, יש לפרש המילים "מטרתו לעודד הוצאת כספים" באופן
- 4 רחב יותר והדברים אינם מתייחסים דווקא להוצאת כספים על ידי הנמען. עיון בתוכן
- 5 ההודעות תומך בגירסת התובעים לפיה, שיגור הודעות אלה נועדו למטרות רווח של הנתבעת.
- 6 הנתבעת לא הניחה תשתית ראייתית סותרת. חרף האמור, סבורני, כי אף הודעות אלה
- 7 נכנסות לחריג הקבוע בסעיף 30א(ג) **בחוק התקשרות** שעה שקבעתי כי התובעים הסכימו
- 8 לכך.
- 9
- 10 ג. **האם תוכן ההודעות עומד בדרישות הוראות הדין ?**
- 11
- 12 36. סבורני, כי שונים הם פני הדברים כאשר עסקינן בתוכן ההודעות כאשר בחלק מההודעות נמצאו
- 13 ליקויים בדרכי ההסרה באופן שצויין בהן לינק תחת האפשרות לבצע ההסרה באותו אופן. כמו כן,
- 14 מצאתי כי תוכן ההודעות לוקה בחסר בכך שלא צויין בהן במפורש כי עסקינן בדבר פרסומת וכן,
- 15 כאשר רובן ככולן אינן נושאות בשם המפרסם ובחלקן לא ניתנה דרך הסרה כראוי. כפי שפורט לעיל.
- 16 בעניין זה, אציין את הוראת סעיף 30א(ה) (1) **לחוק** הקובעת כדלקמן:
- 17
- 18 " מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין בו את הפרטים האלה
- 19 באופן בולט וברור, שאין בו כדי להטעות:
- 20 (א) היותו דבר פרסומת; המילים "פרסומת".... יופיעו בתחילת דבר הפרסומת, ואם דבר
- 21 הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – בכותרת ההודעה:
- 22
- 23 (ב) שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו:
- 24
- 25
- 26 37. לעניין הקושי בשאלת דרך הסרה בלינק דעתי כדעתו של כב' השופט אריאל ברגנר בתאמ(פ"ת), 35061-
- 27 07-16, עמית זילברג נגד טריפל סי מחשבון ענן בע"מ כדלקמן:
- 28
- 29 " דעות שונות נשמעו בפסיקה באשר לשאלה האם יש להכיר במנגנון זה כדרך המקיימת
- 30 את דרישת הסעיף באשר לאופן שבו שוגר דבר הפרסומת.
- 31
- 32 **סעיף 30א(ב)** לחוק מפרט ארבעה דרכי התקשורת לגביהן נקבע ההסדר החקיקתי בדבר
- 33 איסור שיגור דבר פרסומת והן: פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית
- 34 והודעת מסר קצר. פשיטא כי לשון ההוראה מתיישבת עם הפרשנות המחייבת את
- 35 המפרסם לאפשר את ההסרה 'באותה הדרך' שבה התקבל דבר הפרסומת **מבין ארבעת**
- 36 **הדרכים הנזכרות**, כאשר הוספת קישורית המובילה לכתובת אינטרנט של הנתבעת אינה
- 37 נכללת ביניהן.
- 38

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 54202-03-16 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

1 פרשנות זו עולה בקנה אחד גם עם התכלית החקיקתית שביסוד סעיף 30א(ב) לחוק,
2 שנועדה להקל על הנמען המבקש להסירו מרשימת התפוצה בדרך הכרוכה בעלות וסיכון
3 מינימאליים מצדו.

4
5 ראשית, שליחת הודעת מייל בחוזר ("השב") הינה דרך פשוטה וזולה עבור הנמען להודיע
6 לשולח המפרסם על סירובו לקבלת הדואר הפרסומי.

7
8 שנית, וכפי שהיטיב לבטא זאת כב' השופט פוגלמן ברע"א 1954/14: "דואר הזבל אף
9 משמש להפצת וירוסים באמצעות תכנים מניפולטיביים. דרך נפוצה היא קישורית
10 המנוסחת בסגנון: "אם ברצונך להסיר את עצמך מרשימת תפוצה זו, לחץ כאן". אלא
11 שלחיצה עלולה להפיץ וירוס שיזיק למחשב ועלול לגרום לאובדן של מידע יקר ערך,
12 לעלויות הכרוכות בניסיון לשקמו ולעגמת נפש". עם זאת, אעיר, כי התובע לא טען בגרסתו
13 כי הוא לחץ על לחצן "השב" כי חשש מווירוסים.

14
15 שלישית, אני סבור, כי התובע אינו יכול היה לדעת ברמת הוודאות הנדרשת כי כתובת
16 המייל cccmail@ccc.co.il ממנה נשלח הידיעון היא מקור אמין ובטוח, ואם יסיר את
17 עצמו באמצעות הקישור לא יהיה חשוף לסיכון של הידבקות בוירוס.

18
19 רביעית ולהשקפתי, המנגנון שהועמד בפני התובע להסרת שמו מרשימת התפוצה
20 באמצעות לחיצה על 'לינק' המכיל קישורית לאתר אינטרנט, אינה מספקת מענה עבור
21 נמענים אשר מקבלים את הודעות הדוא"ל באמצעות רשת ארגונית במערכת סגורה ללא
22 גישה לאינטרנט. כי אם נכיר במנגנון ההסרה בדרך של לחיצה על קישוריות המובילות
23 לאתר אינטרנט נימצא 'כובלים' את אותם נמענים לקבלת דברי הפרסומת ללא יכולת
24 להשתחרר ממטרד זה ובכך נחטא לתכליתו של החוק.

25
26 ולא בכדי הביע בית המשפט העליון ברע"א 1954/14 את עמדתו לצד הצרכן (הנמען) בדונו
27 בתכלית העומדת ביסוד חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 40) התשס"ח-2008,
28 תוך הדגשת בחינת דבר הפרסום מנקודת ראותו ולא מנקודת מבטו של המפרסם. פסיקה
29 זו הוראתה ולידתה בכוונת המחוקק למיגור התופעה הידועה כ"דואר זבל" ("Spam")
30 המהווה מטרד ציבורי רחב היקף, ובין היתר, מאופיינת במכירת מוצרים או שירותים
31 שהנמען לא הביע עניין ברכישתם תוך ניצול דלות הפעלתו ועלות השימוש הנמוכה.

32
33 חמישית, משלוח הודעת "השב" לכתובת המופיעה בכתורת המייל לצד הכיתוב **From**,
34 יכול לשמש בידי הנמען אסמכתא לאימות גרסתו כי פנה לשולח ההודעה בבקשה להסרת
35 שמו מרשימת התפוצה".

בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-03-54202 אוחיון ואח' נ' יורם לימודים בע"מ

- 1 למען אחידות הפיצוי לכל אחד מהתובעים ובשים לב לקביעות שפורטו לעיל מובהר, כי שיעור הפיצוי
2 בגין הליקויים הנוגעים לתוכן ההודעות הינו כדלקמן :
3 בגין אי ציון שם המפרסם - 150 ₪ להודעה.
4 בגין ליקוי בדמות אי ציון העובדה כי עסקינן בדבר פרסומת - 150 ₪ להודעה.
5 בגין ליקוי בדרך ההסרה הינו - 250 ₪ להודעה.
6
7 לאור העקרונות שפורטו לעיל יש לגזור את הפיצוי הקבוע בחוק בעניין זה בהתאם לשיקול דעת בית
8 משפט כדלקמן :
9
10 לתובע 1 – 800 ₪.
11 לתובע 5 – 550 ₪.
12 לתובע 7 – 550 ₪.
13 לתובע 9 – 1,100 ₪.
14 לתובעת 12 – 900 ₪.
15 לתובע 13 – 1,100 ₪.
16 לתובעת 14 – 550 ₪.
17 לתובע 15 – 300 ₪.
18 לתובע 16 – 550 ₪.
19
20 הסכומים הנ"ל יישאו הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד להיום. כמו כן, הנני מחייב
21 הנתבעת לשלם לכל אחד התובעים הנ"ל הוצאות משפט בסך 500 ₪ וכן, אגרת בית המשפט וכן, שכ"ט
22 עו"ד בסך 4,500 ₪. הסכומים ישולמו בתוך 30 יום שאם לא כן, יישאו הפרשי הצמדה וריבית מהיום
23 ועד למועד התשלום המלא בפועל.
24
25 המזכירות תדאג לשלוח פסק הדין לב"כ הצדדים.
26 ניתן היום, ל' תשרי תשע"ט, 09 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.
27

ניר נחשון, רשם בכיר

- 28
29
30
31
32
33
34

